

Tunadalskyrkan 14 09 07

”Friheten i Kristus”

Mark 2:23-28

I en av våra psalmer sjunger vi om att ”Friheten sträcker ut sin hand”, Och för att beskriva friheten används många olika ord: kärlek, att komma som vi är, glädje, myndigförklarad, inga hopplösa fall, inga åldersgränser, döden är besegrad, värme, inget kan skilja oss från den. Och egentligen tror jag att vi skulle kunna ersätta ordet friheten i den här sången med Jesus: Jesus sträcker ut sin hand och vill ge oss av allt det jag precis räknade upp och som finns i nya testamentets budskap – han vill ge av allt det som han själv är och som han förmedlade när han levde på jorden.

Friheten i Kristus är temat för dagens texter i kyrkoåret, och i de olika årgångarna möter vi olika infallsvinklar på vad frihet är: Befrielse från sjukdom, frihet från omänskliga lagar, befrielse till frimodighet, människans och jordens frihet till vila.

Det handlar om frihet till, frihet från och befrielse. Men för att kunna definiera frihet behöver vi något som utgångspunkt. För friheten i sig är ingenting värd om den inte har något att jämföra sig med. Att vara sjuk eller frisk, att inte tvingas följa omänskliga lagar, att få vila med gott samvete i motsats till att ständigt arbeta.

När vi läser Bibeln så finns frihetsperspektivet redan från början. När Gud skapade världen, så gav han allt till människan, förutom ett enda träd, annars hade de full frihet att vistas i, att ta hand om och må bra i lustgården. Det fanns inga begränsningar och orsaken till att de inte fick äta av kunskapens träd, var att de inte skulle behöva dö.

Ser vi sista boken i Bibeln så möter vi där ett nytt frihetsperspektiv. Gud kommer själv att skapa något nytt, där människan ska få del av hans närhet och härlighet, där allt det svåra och besvärliga med att vara människa ska vara borta och inte längre finnas till, och allt ska vara glädje och harmoni, en full frihet precis som Gud hade tänkt från början. *”Döden skall inte finnas mer, och ingen sorg och ingen klagan och ingen smärta skall finnas mer. Ty det som en gång var är borta”.*

Och mitt emellan dessa perspektiv lever vi. De första människorna förleddes av Guds fiende i gestalt av en orm att äta av trädet och tvingades in under andra levnadsvillkor, och vi lever i dessa villkor i dag, och får försöka förstå vad som är rätt och fel i just vår situation. Men vi får också se fram emot den dag då vi inte längre behöver kämpa och försöka förstå, utan allt ska vara tydligt och klart.

På Gamla Testamentets tid skapade Gud det vi kallar för lagen som reglerade hur livet människorna emellan skulle se ut. Det sattes gränser som paradoxalt nog är en förutsättning för frihet, för de ger ramar för livet och håller man sig inom dem har man frihet, behöver man inte bekymra sig. Men problemet var att människorna i sin tur satte upp regler som reglerade de givna lagarna, och till slut blev det så mycket att hålla reda på att det inte fanns en chans att göra allting rätt, och då blir ju friheten beskuren, då blir det tvång och inte frihet. För några år sedan när jag var i Israel sa vår guide att om alla judar en enda dag skulle kunna hålla alla bud, kommer Messias tillbaka – och han har ju inte kommit än enligt deras tro...

Men enligt kristen tro så är Jesus Messias, den utvalde. När han trädde fram i synagogan i Nasaret så överförde han profetens ord till sig själv(Luk 4): *Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet, och förkunna ett nådens år från Herren.*

Han kom med något nytt, även om det egentligen inte var det, men genom sitt sätt att verka så fick många uppleva något nytt, och fick möta både befrielse och frihet, utifrån de olika ord som nämnde i sången tidigare med kärlek, glädje, värme, myndigförklarande, att få vara som vi är.

Men samtidigt kom Jesus ganska snart i konflikt med de som var företrädare för den judiska tron och som skulle se till att tron levdes på ett rätt sätt. För Jesus såg människan mer än lagbuden, och gick ibland på tvärs mot gängse uppfattningar. Och där är också grunden till dagens evangelietext:

Mark 2:23-28.

Sabbatsbudet är ett av buden enligt 10 Guds bud, *Tänk på sabbatsdagen så att du helgar den*, eller som i den nya översättningen: *Tänk på att hålla sabbatsdagen helig*. Sabbatsdagen gavs för att människan precis som Gud skulle vila på sjunde dagen och inte arbeta, utan få tid att fira gudstjänst, att få hämta kraft och styrka. Och det var inte tillåtet att arbeta på sabbaten. Men var gick gränsen? Det var tillåtet att repa ax när man gick på en åker, men det var inte tillåtet att gnugga sönder dem, för att få något att äta, som lärjungarna gjorde, det var arbete enligt tolkningarna av sabbatsbudet. Men Jesus förstod att lärjungarna var hungriga och försvarade dem inför fariséerna, och hänvisar till en händelse i gamla testamentet där kung David tillsammans med sina män gjorde det absolut förbjudna: gick in i templet och åt skådebröden som fanns där, de bröd som endast fick ätas av prästerna.

Det var egentligen något oerhört det Jesus gjorde, han jämförde sig med kung David, vilket säkerligen väckte många frågor, och dessutom menar han att lärjungarna har all rätt att äta av axen trots att det var sabbat. Och så säger han: "Sabbaten blev till för människan och inte människan för sabbaten". Här kommer frihetsperspektivet in. Sabbaten skulle vara en fristad, en möjlighet att vila, att koppla av, inte en ett tvång att tvingas tänka på allt man gjorde. Gud såg människans behov i första hand – inte lagarna som sådana.

Låt mig göra en parallell – i ett sammanhang där det talas om bön skriverförfattaren: Bönen är Guds egen idé. Bönen är en inbjudan till att se in i Guds värld. Bönen är inte i första hand få in Gud i vår värld. Det är att få in oss i Guds värld.

Om vi byter ut ordet bön mot sabbat blir det: Sabbaten är Guds egen idé, Sabbaten är en inbjudan till att se in Guds värld. Sabbaten är inte i första hand att få in Gud i vår värld, Det är att få in oss i Guds värld.

Och därför kan det vara viktigt för oss att fundera på hur vi firar sabbat, eller vilodag som vi kanske hellre kallar det idag. Söndag är vilodag för många, eller för den som arbetar söndag kan en annan dag vara vilodag. Låter vi vilodagen vara Guds dag, då han kan ge oss vila, då vi kan få tid att umgås med honom och varandra?

När Jesus vandrade omkring så pratade han om och visade frihet på olika sätt, I Joh. 8 säger han: *Om ni förblir i mitt ord när ni verkligen mina lärjungar. Ni skall lära känna sanningen och sanningen skall göra er fria. Om nu sonen befriar er blir ni verkliga fria.* Han säger om sig själv att han är sanningen, och det innebär då att den som lär känna Jesus skall bli fri. Fri från synd, från allt det som binder, och fri att leva ett liv i hans närhet.

Får vi del av allt detta, så borde friheten i honom göra att vi också upplever frihet i gemenskapen med varandra i våra församlingar, eftersom vi alla har fått del av allt det han har att erbjuda.

När vi tar emot honom som gör oss fria, så har vi också tillgång till allt han vill ge oss, och att det han sagt gäller oss, och vi får försöka omsätta det i vårt liv.

På en bloggsida på nätet hittade jag ett sätt att kunna ta det till sig. Han som skrivit bloggen har gjort om bibelns ord i jag-form vilket gör det både till en utmaning och en möjlighet att förstå. Ex. Jag är sältan och ljuset på denna jord; jag är en gren av den sanna vinstocken, jag är älskad, jag är Guds medhjälpare; jag kan göra allt genom Kristus som ger mig kraft; Jag kan inte skiljas från Guds kärlek; Jag är Guds barn, Jag har blivit friköpt och fått förlåtelse för alla mina synder. Jag är övertygad om att det goda arbete Gud har börjat i mig kommer att fullbordas.

Detta får vi gång på gång upprepa och lära oss tro att det stämmer, även om vi inte kan förstå det fullt ut. Då kan vi i vår tur ge möjligheten till fler att få del av det, på de sätt som Gud kan visa oss, och leda oss till.

När jag var tonåring sjöng vi en sång: Fri, fri min ande är fri, Jesus har gjort mig fri; Fri att älska, fri att tjäna, fri att prisa hans namn.

Jesus ger en frihet till någonting, inte bara frihet från. En frihet att möta varandra med kärlek och ett tjänande sinne, inte på grund av vad det kan ge mig, utan på grund av vad jag kan ge utifrån det jag själv har fått del av.

Och så får vi inför en ny termin be om att kunna visa på friheten i Kristus, både genom ord och i vårt sätt att vara. Men kanske först be om att förstå vad det betyder för oss var och en att han vill göra oss fria. Vi bär på så mycket som kan hindra oss, det kan vara tankar, bitterhet, oförsonlighet, synd, tunga bördor, Vi kan få komma till honom och be att han befriar, att han ger ork och mod att ta tag i det som ligger i vägen, att han förlåter oss vår synd, att han hjälper oss att bära vår börda, för allt det finns det löften om i Bibeln.

Då kan vi få vara med om att gudsvinden kan lyfta och bära, att den helige ande som liknas vid en vind kan få ge nya möjligheter, att allt kan vända, att allt kan stiga, att allt kan värma, att allt kan hända, därför att vi är älskade precis som vi är.

AMEN